

Gerda Persoons: 'Stoma.' Een gat in m'n buik. Uitgeverij Globe, Brussel 2007. ISBN 9086790081 (Darmkanker/Stoma/1) Met een nawoord van David Desmet .

Over de schrijfster: Gerda Persoons (1952), een Belgische, is getrouwd met huisarts Roland, wonend aan de Belgische kust (nabij Oostende?). Ze helpt haar man in de praktijk, is een zeemens en heeft drie dochters Inez, Jana en Jill. David Desmet (1969) is o.a. eindredacteur van het blad 'de Huisarts'.

Soort ziekte/stijl/boek: Ervaringsverhaal van Gerda over darmkanker en het krijgen van een stoma. In het boek is achterin een nawoord van David Desmet opgenomen met adressen van Belgische zelfhulpgroepen, geschiedenis en tips.

Korte beschrijving: Gerda kon niet geloven dat het haar overkwam, dat zij darmkanker kreeg. Patiënten van haar man, ja, maar zij zelf problemen en ziek? Nee. Die hoorden bij patiënten. Ze at gezond en deed aan beweging. Omdat ze gewend was zich vrolijk en flink voor te doen wachtte ze een tijd met het haar man vertellen. En toen bleek ze wel patiënte te worden. Ze beschrijft o.a. hoe ze moest wennen aan het patiënte zijn, ontkende en negeerde, hoe de omgeving reageerde, de schaamte, de chemo en radiotherapie. Onverbloemd beschrijft ze het wennen aan een stoma omdat ze het 'wil benoemen, al ruikt het verre van lekker en probeert iedereen het te verbloemen'.

Wat viel op: De beschrijvingen van het omgaan met een stoma. Dat haar dochters op het internet vonden dat het een 'shitbag' was. Haar beeld van en reacties op het patiënte worden als vrouw van een huisarts: Iemand 'met problemen' zijn, ziek zijn. De reacties van patiënten van haar man.

Citaten: pag. 35: 'Toen we thuis kwamen, waren de meisjes ook al thuis en hadden gekookt. De keuken was een mesthoop. Even vergat ik mezelf en beval stante pede alles op te ruimen. Een van mijn dochters maakte zich meteen uit de voeten. Ik hoorde haar nog vlug mompelen: 'Zo ziek is ze toch ook niet hoor, ze kan alweer ferm zagen!' Een gouden opmerking die een maxi glimlach op mijn gezicht toverde!'
Pag. 54: 'Plots viel het zakje dat aan mijn buik bevestigd was op de grond. Ontzet keek ik naar de vloer. Paniekerig duwde ik op de bel en heel beschaamd bekende ik de verpleegster dat 'mijn zakje' eraf gevallen was en ik niet wist hoe ik dat moest repareren. 'Gisteren niet goed geluisterd zeker?' snauwde het meisje, 'het is nochtans doodgemakkelijk. Kom vlug op je bed. Ze sleurde mijn slaapkleed naar boven en kleefde het zakje opnieuw op de plaat. 'Daar belt ge natuurlijk geen tweede keer voor hé!, vermaande ze, 'het kleinste kind kan dat weer op zijn plaats steken,...'
Pag. 93: 'En dan nog iets heel belangrijks voor de jongere mensen: seks! In de foldertjes zie je vaak een bejaard koppel in elkaars ogen kijken. Wat moet je je daarbij voorstellen? Ik zal het heel eerlijk zeggen. In het begin: niets! Je zit zodanig in de knoei met je eigen pakjes en zakjes dat seks wel het laatste is waaraan je denkt, dat je aankan. Eens alles een beetje normaal is, eens je routine terugkeert, komen ook het verlangen en de seksualiteit terug. Alles welbeschouwd zit dat lelijke rotzakje niet echt in de weg. Het moet echter wel leeg zijn...'

Recensies: zie

http://www.tegenkanker.net/gerda_persoons_over_leven_met_darmkanker en
<http://www.crohnsite.be/forum/index.php?showtopic=11287>